

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. Пазарджик, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Мария Кузева
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №
20215220101802 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

В исковата си срещу „ЕНЕРГО РЕМОНТ ГРУП“ЕООД с ЕИК 112666356 със седалище и адрес на управление град Пазарджик, ул.“св.И.Р.“№2, ет.2 представлявано от управителя В. Ц. АНГ. ищецът “ПОДЕМ 14“ ЕООД с ЕИК 203304398 със седалище и адрес на управление град С., ж.к.“Н.“, ул.“Е.С.“№59 ап.11, представлявано от управителя Б. К. К. твърди, че ответника е бил сключен неформален, устен договор за извършване на услуги с автокран за изпълнение на отделни видове работи на различни обекти. В изпълнение да договора от ищеца са извършени натурални видове строително и монтажни работи с автокран, след което за дължимите суми са издадени и осчетоводени фактури както следва: фактура №00000000448/01.02.2021г. за 4 800.00лв. с ДДС и фактура №00000000453/15.02.2021г. за 4 800.00лв. с ДДС. Страните не са договорили изрично плащането на дължимото възнаграждение да бъде заплатено в определен срок след приемането на работата. Следователно цената следва да бъде платена при приемане на работата като за падежи по отделните плащания следва да се приеме датата а всяка от издадените данъчни фактури. Въпреки издадените фактури, които са приети и осчетоводени от ответника и след многократни покани ответникът не е платил задължението си към ищеца, поради което за ищеца е налице правен интерес за предявяване на настоящия иск. Моли се съда да постанови решение, с което да се осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 9 600лв. по фактура №00000000448/01.02.2021г. за 4 800лв.с ДДС и по фактура №00000000453/15.02.2021г. за 4 800лв. с ДДС, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендират се сторените по делото разноски. Сочат се доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника не е подаден писмен отговор.

В съдебно заседание ищцовото дружество не изпраща представител. От същото е постъпило писмено становище, с което заявява, че поддържа предявения иск.

В съдебно заседание ответното дружество не изпраща представител.

Пазарджишкият районен съд след като се запозна с изложените в исковата молба твърдения, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно, при съблюдаване разпоредбата на чл.235 от ГПК прие за установено следното от фактическа страна:

За установяване на твърдените в исковата молба обстоятелства ищецът е представил в надлежно заверени ксерокопия следните писмени доказателства: два броя фактури и състояние на сметка 411-Клиенти, подсметка „Енерго ремонт груп“ООД за периода 01.01.2021г до 28.05.2021г. Видно от фактура №0000000453/15.02.2021г. като изпълнител фигурира ищцовото дружество , а като получател по същата – ответникът.Отразено е услуга с автокран , единична цена 400лв., количество 10 обща стойност 4 000лв. с ДДС- 4 800лв.Посочен е начин на плащане – с платежно нареждане. С идентично съдържание и втората фактура №0000000448/01.02.2021г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е изслушана съдебно-икономическа експертиза, чието заключение съдът кредитира като компетентно и обосновано изготвено и неоспорено от страните. Вещото лице е констатирало ,че в счетоводните книги на ищеца процесните две фактури са осчетоводени в сметка 411-Клиенти- подсметка „Енерго ремонт груп“ЕООД. По тези фактури не е постъпило плащане.Вещото лице не е могло да установи процесните фактури дали са осчетоводени при ответното дружество, тъй като не е могло да открие офиса на фирмата на адреса.размерът на задължението на ответното дружество възлиза на сумата от 9 600лв.Вещото лице заключава, че счетоводните книги на ищцовото дружество са водени редовно и хронологично и са осчетоводени съгласно Закона за счетоводството и НСС , описани са в дневник за продажби . При извършена проверка в ТД на НАП процесните фактури са включени в дневник покупки за периода 01.02.2021г-28.02.2021г. от „Енерго ремонт груп“ООД под №1 фактура 0000000448/01.02.2021г.данъчна основа 4 000.00лв., ДДС-800лв., ход №44 фактура 0000000453/15.02.2021г. данъчна основа 4000.00лв. ДДС-800лв.Стойностите по двете фактури в размер данъчна основа 8000лв. и ДДС-1600лв. са включени в деклариранияте в „Раздел Б данни за упражнено право на данъчен кредит“ на справка декларация за ДДС. Данъчна основа и данък на доставки с пълен данъчен кредит 22 999.93лв., начислен ДДС с право на данъчен кредит 4 308.75лв.Начисленото ДДС от 1600лв. е ползвано за приспадане на данъчен кредит от дружеството за месец февруари 2021г в размер на 4 308.75лв.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.381 от ТЗ във вр.с чл.258 и сл. от ЗЗД.

Съдът приема за безспорно установено, че между страните е съществувало валидно

облигационно правоотношение по извършване на услуги с автокран, което по силата на препращащата норма на чл.288 от ТЗ намира правна опора в договора за изработка, уреден в чл.258 и сл. от ЗЗД, тъй като договора за предоставяне на услуга е разновидност на договора за изработка. Безспорно е, че страните не са сключили писмен договор за изработка като няма спор, че този договор е неформален договор. Съобразно чл.293 от ТЗ за действителността на търговската е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидено в закон. Установено е задължителна за съдилищата практика в смисъл, че фактурата като частен свидетелстващ документ може да служи като доказателство за сключен договор ако отразява съществените елементи от съдържанието на този договор дори и когато не съдържа всички предвидени реквизити по закона за счетоводството, в това число и подпис на получател. В т.см. е решение №252/03.01.2013г. по т.д.№1067/2011г. на второ т.о. на ВКС. Прието е в решение №485/18.06.2020г. по гр.д.№3977/2008г. на ВКС, четвърто г.о., че няма изискване за реквизити на документа, в който се оформя договора и е достатъчно да се установи по несъмнен начин каква е била волята на договарящите страни. В същия смисъл е и решение №211/30.01.2012г. по т.д.№1120/2010г. на ВКС. Процесуалният въпрос за доказателственото значение на неподписана от страна фактура е решен в постоянната практика на ВКС/ решение №96/26.11.2009г. по т.д.№380/2008г. на ВКС, решение №47/08.04.2013г. по т.д.№137/2012г. на ВКС, решение №109/07.09.2011г. по т.д. №465/2010г. на ВКС, решение №166/26.10.2010г. по т.д.№991/2009г. на ВКС, решение №23/07.02.2011г. по т.д.№588/2010г. на ВКС, решение №30/08.04.2011г. по т.д.№416/2010г. на ВКС. Според постоянната съдебна практика, първичните счетоводни документи и вписванията в счетоводните книги следва да се преценяват от съда според тяхната редовност и съобразно другите доказателства по делото. Фактурата е частен свидетелстващ документ и при липса на подпис за получател от лице, което е отговорно да оформи съответната стопанска операция, ако е осчетоводена, включена в дневника за покупки и за нея е ползван данъчен кредит, се приема, че търговецът е потвърдил извършените действия. Отразяването на фактурата в счетоводството на получателя, включването им в дневника за покупки по ДДС и ползването на данъчен кредит по същата съгласно ЗДДС представлява недвусмислено признание за задължението и доказва неговото съществуване. Неподписаната от получателя фактура, която не е отразена в счетоводните регистри на двете страни, не е вписана в дневниците за покупки-продажби и справките –декларации по ЗДДС и по която не е ползван данъчен кредит от задължената страна само по себе си не установява сключване на договора.

Тези разсъждения що се касае до представените фактури, на които страната се позовава, са напълно приложими. Следователно въз основа само на тях извод за наличие на облигационна връзка не може да се прави, както и не могат да се правят съответно изводи за изпълнение на задължението на ищеца в качеството на изпълнител по такава връзка. Но като се анализира тяхното съдържание и обсъди заедно с неоспореното и кредитирано с пълно доверие заключение на вещото лице, според което и двете страни са осчетоводили надлежно процесните фактури и ответникът е ползвал данъчен кредит по тях, съдът стига до извода, че между ищеца и ответника е бил сключен договор за услуга, по силата на

който ищецът, в качеството му на изпълнител, е извършил услуга с автокран и същия се явява изправна страна по правоотношението. Липсват възражения от ответника за некачествено и неточно изпълнение, а доказателство за приемане от възложителя /ответник/ на извършената от ищеца работа е недвусмисленото признание, което се извлича, както се посочи по –горе от осчетоводяването на фактурите и ползването на данъчен кредит по тях. Респективно това поведение на ответника води и до признание на насрещното му задължение да заплати цената на услугите, обективирани в двете фактури, която възлиза на обща стойност 9 600лв./ всяка фактура на стойност 4800лв. с ДДС/Не се установи ответникът да е платил исковата сума. Тук е момента да се посочи, че вземането за заплащане на възнаграждението става изискуемо с приемането на извършената работа, която работа според съда е приета най-късно през месец февруари 2021г./ когато е ползван данъчния кредит според вещото лице/

Предвид изложеното предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен като следва да се осъди ответника да заплати на ищеца общо сумата от 9 600лв./ от които по фактура №00000000448/01.02.2021г – 4800лв.с ДДС и по фактура №00000000453/15.02.2021г. – 4800лв. с ДДС, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба 31.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

Предвид изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и сумата от 684лв. разноски по делото/ от които 385лв. държавна такса и 300лв. за вещо лице/

Воден от горното Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА “ЕНЕРГО РЕМОНТ ГРУП“ ЕООД с ЕИК 112666356 със седалище и адрес на управление град Пазарджик, ул.“Св.И.Р.“№2, ет.2, представлявано от управителя В. Ц. АНГ. да заплати на „ПОДЕМ 14“ЕООД с ЕИК 203304398 със седалище и адрес на управление град С., ж.к.“Н.“, ул.“Е.С.“№59, ап.11, представлявано от управителя Б. К. К. **общо сумата от 9600лв./ девет хиляди и шестстотин лева/** от които по фактура №00000000448/01.02.2021г – 4800лв.с ДДС и по фактура №00000000453/15.02.2021г. – 4800лв. с ДДС, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба 31.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА “ЕНЕРГО РЕМОНТ ГРУП“ ЕООД с ЕИК 112666356 със седалище и адрес на управление град Пазарджик, ул.“Св.И.Р.“№2, ет.2, представлявано от управителя В. Ц. АНГ. да заплати на „ПОДЕМ 14“ЕООД с ЕИК 203304398 със седалище и адрес на управление град С., ж.к.“Н.“, ул.“Е.С.“№59, ап.11, представлявано от управителя Б. К. К. сумата от 684лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____